

[Startside](#) > ... > [Anlæggelse Af Retssag](#) > [Det Europæiske Civilretlige Atlas](#) > [Bruxelles I-forordningen \(omarbejdet\)](#) > [Germany](#)

Bruxelles I-forordningen (omarbejdet)

Tyskland

Tyskland

FIND KOMPETENTE DOMSTOLE/MYNDIGHEDER

Søgeværktøjet nedenfor vil hjælpe dig med at finde den eller de domstole/myndigheder, der er kompetente for et specifikt europæiske retligt instrument. Vi har gjort alt for at sikre, at resultaterne er så nøjagtige som muligt, men der kan være exceptionelle sager om fastlæggelse af kompetence, som ikke nødvendigvis er dækket.

Artikel 65, stk. 3 – Oplysninger om, hvordan retsvirkningerne af de afgørelser, hvortil der henvises i forordningens artikel 65, stk. 2, fastlægges i overensstemmelse med national lovgivning.

1.) Hvad er procesunderretning generelt beskrives:

Ved en procesunderretning får en udenforstående tredjemand formelt meddelelse om, at der verserer en retssag (*Vorprozess* - en forudgående retssag). Dette sker ved, at der indgives et processkrift til retten, der derefter forkynnder underretningen for den pågældende tredjemand. Denne tredjemand afgør selv, om vedkommende ønsker at indtræde i sagen eller ej. Selv hvis han indtræder i sagen, vil han ikke opnå partsstatus, men status som intervenient, og vedkommendes erklæringer og processkridt kan navnlig ikke stride imod parterne i hovedsagens ditto. Intervenienten kan ikke pålægges at betale sagsomkostninger.

2.) Hvilke væsentlige virkninger har afgørelserne for personer, som har modtaget en procesunderretning:

Udgangspunktet ved procesunderretning er, at en part i en verserende retssag (en forudgående retssag) risikerer, at sagen ikke falder ud til hans fordel, men at han i påkommende tilfælde må påregne at kunne gøre et krav på godtgørelse eller erstatning gældende over for tredjemand. Den underrettende parts interesse består altså i enten ikke at tabe sagen (hvorved intervenientens indtræden i sagen kan komme ham til gode), eller (såfremt sagen tabes) at kunne holde sig skadesløs derved, at han vinder den efterfølgende sag (*Folgeprozess*) mod tredjemand.

Hvis tredjemand indtræder i sagen, må han antage tvisten i dens foreliggende form. Han har adgang til at anvende forskellige retsmidler og foretage forskellige retsskridt, for så vidt som han ikke derved kommer i modstrid med parten i hovedsagen. Afslår tredjemand at indtræde i sagen, eller reagerer han ikke på meddelelsen, fortsættes sagen uden hensyn til ham. Som følge af procesunderretningen kan tredjemand under en efterfølgende retssag ikke påberåbe sig, at hovedsagen har fået et urigtigt udfald. Dette indebærer, at udfaldet af hovedsagen er bindende til fordel for den underrettende part.

3.) Procesunderretningen har ingen indflydelse på den retlige bedømmelse af tvisten i hovedsagen.

4.) Den bindende virkning af hovedsagens udfald indtræder ikke, såfremt intervenienten – som følge af sagens stilling på det tidspunkt, hvor han indtrådte i sagen, eller som følge af erklæringer, der er fremsat, eller retsskridt, der er foretaget – har været forhindret i at gøre relevante retsmidler gældende.

5.) Procesunderretningens retsvirkninger indtræder, uanset om tredjemand indtræder i den forudgående sag eller ej.

6.) Procesunderretning har ingen betydning for retsforholdet mellem tredjemand og den underrettende parts modpart, medmindre tredjemand har besluttet at indtræde i sagen til støtte for modpartens påstande.

Artikel 75, stk. 1, litra a) – navne og kontaktoplysninger på de retter, til hvilke anmodningerne skal indgives i henhold til artikel 36, stk. 2, 45, stk. 4, og 47, stk. 1

– I Tyskland, til "Landgericht".

Artikel 75, stk. 1, litra b) – navne og kontaktoplysninger på de retter, til hvilke appel af afgørelser angående en anmodning om afslag på fuldbyrdelse skal indgives i henhold til artikel 49, stk. 2

– i Tyskland, til "Oberlandesgericht".

Artikel 75, stk. 1, litra c) – navne og kontaktoplysninger på de retter, til hvilke yderligere appel skal indgives i henhold til artikel 50

– i Tyskland, til "Bundesgerichtshof".

Artikel 75, stk. 1, litra d) – sprog, der kan anvendes ved oversættelse af formularerne vedrørende domme, officielt bekræftede dokumenter og retsforlig

Ikke relevant.

Artikel 76, stk. 1, litra a) – kompetenceregler, der er omhandlet i forordningens artikel 5, stk. 2, og artikel 6, stk. 2

– i Tyskland: § 23 i den civile retsplejelov (Zivilprozeßordnung).

Artikel 76, stk. 1, litra b) – regler om procesunderretning, der er omhandlet i forordningens artikel 65

– i Tyskland: § 68 og §§ 72-74 i den civile retsplejelov (Zivilprozeßordnung).

Article 76, stk. 1, litra c) – konventioner, der er omhandlet i forordningens artikel 69

- konventionen mellem Tyskland og Italien om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser i civile og handelsretlige sager, undertegnet i Rom den 9. marts 1936
- konventionen mellem Tyskland og Belgien om gensidig anerkendelse og fuldbyrdelse i civile og handelsretlige sager af retsafgørelser, voldgiftskendelser og officielt bekræftede dokumenter, undertegnet i Bonn den 30. juni 1958
- konventionen mellem Tyskland og Østrig om gensidig anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser, retsforlig og officielt bekræftede dokumenter i civile sager, herunder handelsretlige sager, undertegnet i Wien den 6. juni 1959
- konventionen mellem Det Forenede Kongerige og Forbundsrepublikken Tyskland om gensidig anerkendelse og fuldbyrdelse af domme i civile og handelsretlige sager, undertegnet i Bonn den 14. juli 1960
- konventionen mellem Nederlandene og Tyskland om gensidig anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser og andre eksigible dokumenter i civile og handelsretlige sager, undertegnet i Haag den 30. august 1962
- konventionen mellem Kongeriget Grækenland og Forbundsrepublikken Tyskland om gensidig anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser, retsforlig og officielt bekræftede dokumenter i civile sager, herunder handelsretlige sager, undertegnet i Athen den 4. november 1961
- konventionen mellem Spanien og Forbundsrepublikken Tyskland om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser, retsforlig og eksigible officielt bekræftede dokumenter i civile og handelsretlige sager,

undertegnet i Bonn den 14. november 1983.

■ Sidste opdatering: 17/02/2025

De nationale sprogudgaver af denne side vedligeholdes af de respektive EU-lande. Oversættelserne er lavet af Europa-Kommissionen. Eventuelle ændringer af originalen, som de kompetente nationale myndigheder har lavet, er muligvis ikke gengivet i oversættelserne. Europa-Kommissionen påtager sig ingen form for ansvar for oplysninger eller data, der optræder i nærværende dokument, eller hvortil der henvises heri. Med hensyn til de ophavsretlige regler i den medlemsstat, der er ansvarlig for nærværende side, henvises der til den juridiske meddelelse.